

UITSpraak 20 – 507

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

de examencommissie van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Appellant heeft voor het tentamen [X] (hierna te noemen: “het tentamen”) 19 punten behaald; dit komt overeen met het cijfer 3,0.

Op 22 november 2020 heeft appellant een herbeoordeling aangevraagd. Hij is het niet eens met de beoordeling van de vragen 6, 7 en 10 tot en met 14.

Op 2 december 2020 heeft de examiner aan appellant laten weten dat hij er na de herbeoordeling twee punten bij krijgt. Het totaal aantal punten komt daarmee op 21 punten.

Bij besluit van 2 december 2020 is voor het tentamen het cijfer 4,0 vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 2 december 2020 administratief beroep ingesteld. Daarbij heeft hij verzocht om een voorlopige voorziening.

Verweerder heeft het College laten weten dat onderzocht is of een minnelijke schikking mogelijk was. Op 31 augustus 2020 heeft een (online) gesprek plaatsgevonden. Een minnelijke schikking is tussen partijen niet bereikt.

Op 15 december 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 16 december 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellant was daarbij aanwezig. Namens verweerder

Uitspraak
20-507
Blad 2/7

waren aanwezig [naam], plaatsvervangend voorzitter van de facultaire examencommissie en [naam], examiner.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de bacheloropleiding [X].

De grens voor een voldoende (eindcijfer) bij het tentamen Inleiding recht lag op 26 punten.

Het College heeft ter zitting geen aanleiding gezien een voorlopige voorziening te treffen.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het cijfer (4,0) dat appellant voor het tentamen heeft behaald representatief is voor het kennis- en inzicht-niveau dat hij heeft getoond bij het maken van het tentamen. Er bestaat naar het oordeel van de examiner geen aanleiding om aan appellant 5 extra punten toe te kennen om een voldoende (eindcijfer 6) te kunnen halen. De uitwerking van zijn antwoorden laat niet alleen te wensen over, maar geeft tevens blijk van een gebrek aan inzicht in een belangrijk deel van de stof.

Uit vraag 7 is duidelijk op te maken dat het gaat om “één van de kenmerken van de rechtsstaat”, dus had een antwoord moeten worden gegeven over “*constitutionalism in the narrow sense*”. Dit is in het werkgroeponderwijs aan de orde gekomen.

De vragen 10 tot en met 14 hadden beantwoord moeten worden aan de hand van de gegeven casus (een vonnis). De vraag was hoe “*van de huurovereenkomst afgekomen moest worden*”. Ontbinding leidt niet tot vernietiging van de huurovereenkomst; daarom was volgens verweerder dwaling het enige juiste antwoord. Appellant had dit met behulp van het bijgeleverde vonnis moeten uitwerken. Met behulp van dit vonnis werd duidelijk dat het hier ging om dwaling. Tijdens de werkgroepbijeenkomsten is het hanteren van een vonnis op deze wijze ook uitgebreid aan bod gekomen. De uitleg van de casus is in de nabesprekingsvideo aan de orde gekomen.

Uitspraak
20-507
Blad 3/7

Het antwoord op vraag 6 is volgens verweerder onjuist, omdat het niet gaat om “*autonome rechtsvinding*”. Ook dit is toegelicht in de nabesprekings-video.

3 – De gronden van het beroep

Appellant is het niet eens met de beoordeling van het tentamen. Hij vindt dat hem te weinig punten zijn toegekend voor het tentamen. Hij is van mening dat hij daarvoor een voldoende had moeten krijgen. Ook is hij het niet eens met de beoordeling; deze is volgens hem onredelijk, waardoor hij niet weet hoe hij zich adequaat op het hertentamen op 19 januari 2021 zou kunnen voorbereiden. Er is volgens hem sprake van willekeur.

Vraag 7

Volgens hem is het antwoord dat hij heeft gegeven op vraag 7 juist; er is een alternatief antwoord mogelijk. De examiner heeft hem voor die vraag ten onrechte in het geheel geen punten toegekend.

Er wordt volgens hem ten onrechte geen uitleg gegeven waarom het antwoord dat hij op de vraag heeft gegeven niet juist zou zijn. Hij heeft ook geen gelegenheid gekregen om het modelantwoord ter discussie te stellen.

Bij vraag 7 komt het modelantwoord niet overeen met de gestelde vraag (“*wat is constitutionalism*”) en wordt het door hem gegeven antwoord fout gerekend. Appellant begrijpt de uitleg niet: hij heeft de letterlijke definitie van het begrip *constitutionalism* gegeven, wat fout gerekend wordt. Het in het modelantwoord opgenomen woord “*optekening*” komt niet voor bij de uitleg van het begrip in het boek.

Vraag 10 tot en met 14

Vraag 10 tot en met 14 ging over een casus (“*De speelgoedwinkel in de oude slachterij*”). Hij kreeg daarvoor 0 van de 20 punten. Dit is 20% van het eindcijfer. De vragen moesten worden beantwoord aan de hand van de IRAC-methode (I=Issue, algemene rechtsvraag, R= Rules, rechtsgrond, A=Application, toegespitste rechtsvraag, relevante feiten, C=conclusion).

Bij vraag 10 tot en met 14 is het modelantwoord niet het enige juiste antwoord op de vraag. In het modelantwoord is ervan uitgegaan dat de rechtsgevolgen uitsluitend kunnen worden bereikt door vernietiging van de huurovereenkomst op basis van dwaling. Appellant heeft een andere route gekozen om deze

Uitspraak
20-507
Blad 4/7

rechtsgevolgen te bereiken: artikel 7:201 BW (huur-overeenkomst), artikel 7:210 lid 1 BW (ontbinding huurovereenkomst), artikel 6:265 BW (ontbinding), artikel 6:267 lid 1 en lid 2 BW (wijzen van ontbinding). De examinator heeft appellant meegedeeld dat zijn antwoorden op deze vragen onjuist zijn, omdat hij “ontbinden” heeft vermeld in plaats van “vernietigen”.

Verder vindt appellant de verhouding tussen de leerdoelen, de stof en het onderwijs en de toets disproportioneel. Er konden alleen punten gehaald worden voor de beantwoording van de vragen over de casus, als werd uitgegaan van de rechtsvraag “dwaling”. Het onderwerp “dwaling” wordt echter maar summier behandeld in het vak en in de hoorcolleges. Daarom vindt appellant het disproportioneel dat 40% van eindcijfer aan de *dwaling-oplossing* wordt gerelateerd.

Vraag 6

Bij vraag 6 heeft appellant volgens hem ten onrechte geen punten toegekend gekregen voor de beantwoording van de vraag “*Leg vervolgens uit welk rechtsvindingsmodel de Hoge Raad hanteert bij het wijzen van dit arrest.*”

Appellant vindt het antwoord van de examinator onbegrijpelijk: “*Je uitleg over Lindenbaum/ Cohen is onjuist en dat maakt je uitleg onjuist*”. Volgens hem is zijn antwoord op dit onderdeel van vraag 7 ook juist.

4 – Relevante regelgeving

In de Regels en Richtlijnen tentamens en examens voor de bacheloropleiding [X] van de examencommissie van de Faculteit [X] (hierna te noemen “R&R”) is het volgende bepaald:

Artikel 4.2.1

Elk tentamen van een onderwijseenheid omvat een onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de student, alsmede de beoordeling van de uitkomsten van dat onderzoek.

Artikel 4.2.2

De vragen en opgaven van een tentamen zijn duidelijk en ondubbelzinnig en bevatten voldoende aanwijzingen voor de vereiste detaillering van de antwoorden.

Uitspraak
20-507
Blad 5/7

Artikel 4.2.9

De beoordeling van schriftelijke tentamens geschiedt aan de hand van tevoren schriftelijk vastgestelde normen. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.8 van de OER, is het stuk waarin deze normen zijn vastgelegd, niet zonder meer openbaar; per onderwijseenheid wordt de openbaarheid door de examinerator bepaald.

5 – Overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

In geschil is de vraag of verweerder op juiste gronden heeft besloten dat er geen aanleiding bestaat om aan het door appelland gemaakte tentamen een hoger cijfer dan 4,0 toe te kennen.

Het College overweegt allereerst dat de examinerator bij uitsluiting bevoegd is tot het beoordelen van de tentamens en examens waarvoor hij door de examencommissie is aangewezen. Verweerder dient er in algemene zin voor in te staan dat het tentamen op de juiste wijze tot stand is gekomen en is beoordeeld.

Verweerder heeft toegelicht dat er in het kader van de herbeoordeling door een andere docent is gekeken naar in hoeverre de door appelland gegeven antwoorden overeenkwamen met het antwoordmodel. De te beoordelen criteria zijn in het antwoordmodel genoemd. Aan het antwoordmodel is met een heel team van docenten gewerkt. Voor alle studenten is hetzelfde antwoordmodel gehanteerd; van willekeur is dus geen sprake. In het kader van de herbeoordeling heeft ook de examinerator naar het door appelland gemaakte tentamen gekeken. Daarom kan naar het oordeel van het College niet gezegd worden dat het tentamen niet op de juiste wijze tot stand is gekomen.

Uit de stukken en de toelichting van de examinerator en verweerder ter zitting is het College gebleken dat zowel de docent als de examinerator zorgvuldig naar het tentamen is gekeken en dat deugdelijk is gemotiveerd hoe de examinerator tot de beoordeling van het tentamen is gekomen. In het door appelland aangevoerde ziet het College geen aanleiding voor een ander oordeel.

Het College is het met verweerder eens dat het op de weg van appelland had gelegen om, indien bij hem tijdens het tentamen twijfel bestond over de

Uitspraak
20-507
Blad 6/7

beantwoording van de vragen, hierover vragen te stellen aan de examinerator. Niet weersproken is dat dit mogelijk was.

Het College kan appelland niet volgen dat hem onvoldoende uitleg is gegeven om hem in staat te stellen het hertentamen op 19 januari 2021 te maken.

Onweersproken is immers door de examinerator gesteld dat er een uitgebreide nabesprekingsvideo van twee uur is opgenomen, waarin het tentamen is besproken. Het College zal daarom aan deze beroepsgrond voorbij gaan. Daarbij merkt het College nog op dat appelland volgens de examinerator gebaat zou zijn bij het bekijken van de nabesprekingsvideo. Dit zou voor hem een goed leermoment en daarmee een goede voorbereiding op het hertentamen kunnen zijn. Daarbij staat hem tevens de weg naar de studieadviseur (Plexus) nog open, voor het geval appelland problemen zou ondervinden bij de voorbereiding van dit specifieke tentamen en de wijze van tentaminering.

Het College overweegt daarom dat verweerder bij de totstandkoming van het tentamen en de beoordeling daarvan de in de OER en de R&R voorgeschreven procedure heeft gevolgd.

Dit brengt het College tot het oordeel dat, nu niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Uitspraak
20-507
Blad 7/7

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr.drs. H.M. Braam (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. C.V. Weeda, M.C. Klink BA LLB en Z.I. de Vos LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr.drs. H.M. Braam,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: